

„Wisła” pamięta!

13 marca minęła 15 rocznica śmierci wybitnego polskiego reżysera Krzysztofa Kieślowskiego. Upamiętniając tę szczególną datę Festiwal Filmów Polskich „Wisła” w Rosji przygotował retrospektywę jego filmów, w jej ramach zostaną pokazane filmy: „Krótka historia o miłości” i „Krótka historia o zabijaniu”.

Kieślowski jest jednym z najbardziej znanych, cenionych i cieszących się międzynarodowym uznaniem polskim reżyserem. W swojej początkowej twórczości zajmował się głównie filmem dokumentalnym. Należał do Zespołu Filmowego *Tor*, w którym zrealizował dla telewizji swój debiutancki, pełnometrażowy film fabularny „Personel”(1975). W *Torze* stworzył również pełnometrażowy film kinowy „Blizna” (1976) oraz uważany za jedno z najwybitniejszych dzieł nurtu tzw. kina moralnego „Amator” (1979).

W 1988 nakręcił dziesięcioodcinkowy cykl filmów „Dekalog”. Seria ta była wyświetlana przez wiele sieci telewizyjnych na świecie i zyskała bardzo pochlebne recenzje krytyków filmowych. „Podwójne życie Weroniki” i trylogię „Trzech kolorów” zrealizował na Zachodzie, to jest we Francji i Szwajcarii przy zupełnej nieznamomości języka francuskiego. Gdy ukończył pracę nad trylogią zapowiedział zakończenie kariery reżyserskiej.

Filozofia jego ostatnich filmów mówi o istnieniu jakiejś transcendencji, mającej wpływ na ludzki los, której człowiek niestety nie zauważa, zupełnie utracił już zdolność jej odczuwania, rozpoznania, a tym bardziej nazwania. Człowiek o niej zapomniał.

Był intelektualistą kina w pełnym znaczeniu tego słowa, zawsze oryginalnym i konsekwentnym, unikającym ekranowych uproszczeń i schematów. Kręcił filmy przede wszystkim o ludziach, poddawał dogłębnej analizie ich uczucia. W filmach próbował usprawiedliwić ludzkie słabości, uwzględniając wszelkie uwikłania życiowe.

Był gotów do poświęceń, a swój zawód traktował jako powinność: „Kino to nie publiczność, festiwale, recenzje, wywiady. To wstawanie codziennie o szóstej rano. To zimno, deszcz, błoto i ciężkie lampy”.

Był dwukrotnie nominowany do Oscara (za film „Trzy kolory. Czerwony”) oraz trzykrotnie do Złotej Palmy (za „Trzy kolory. Czerwony”, „Podwójne życie Weroniki” oraz „Krótki film o zabijaniu”).

W swych filmach często wykorzystywał muzykę Zbigniewa Preisnera, scenariusze zaś, od 1984 roku, współtworzył wyłącznie z Krzysztofem Piesiewiczem. W 1990 został honorowym członkiem Brytyjskiego Instytutu Filmowego za *wybitny, twórczy wkład do kultury ruchomego obrazu*. W latach 1993-1996 wykładał reżyserię w Łódzkiej Szkole Filmowej. W 1993 został odznaczony francuskim Orderem Sztuki i Literatury.

Duże znaczenie w jego twórczości miał pozornie prosty film dokumentalny pt. „Gadające głowy” z 1980. Kieślowski zadał przypadkowym ludziom - od rocznego dziecka do stuletniej staruszki - cztery proste pytania: W którym roku się urodziłeś? Kim ty jesteś? Co jest dla ciebie najważniejsze? Czego byś chciał (czego oczekujesz od przyszłości)? Sam zapytany przez Tadeusza Sobolewskiego w jednym z wywiadów czego byś chciał Kieślowski odpowiedział:

„Bo ja wiem? Dostałem od życia więcej niż oczekiwałem i prawdopodobnie więcej niż jestem wart, jednak nie mógłbym powiedzieć, że mam wszystko. Na drugie pytanie- czego bym chciał? – także bym odpowiedział inaczej. Ja wiem dokładnie czego chcę. Czegoś nieosiągalnego, o czym mówi tytuł jednego z pierwszych filmów fabularnych, jakie zrobiłem: Spokoju”

Krzysztof Kieślowski zmarł 13 marca 1996 roku.

Dyrektor Festiwalu Polskich Filmów w Rosji Wisła

Małgorzata Szlagowska – Skulska
Tel. 501 514 499

www.festiwalwisla.pl

19 listopada zapraszamy na uroczyste otwarcie 5 Festiwalu Filmów Rosyjskich Sputnik nad Polską do Sali Kongresowej!
www.sputnikfestiwal.pl